

Haikolan pitotalo on valmiina ja kutsuu kylään. Talkoolainen Antti Lanki kiinnitti Anu Vanaksen suunnitteleman kyltin pääoven yläpuolelle 26.10.2011.

Vaara-Karjalan Leader ry

Kolmen vuoden taival kuljettu

Haikolan pitotalo ja metsäpuutarha-hanke lähti liikkeelle 28.11.2008, jolloin rakennusarkkitehti Hannu Piipponen Pohjois-Karjalan silloisesta Ympäristökeskuksesta vieraili vanhalla opistolla tutustumassa alustaviin suunnitelmiin. Päivä oli mahdollisimman ankea ja marraskuisen harmaa, ruokasali kylmä ja Hannu Piipponen flunssan kourissa. Olosuhteet olivat siten mahdollisimman epäsuotuisat. Me kuitenkin yritimme puhua kuin runebergit ja vakuuttaa vierailija uskomaan hankkeeseen.

Yllätykseksemme Hannu Piipponen lämpeni idealle ja arveli, että yhdistys voisi saada seuraavana keväänä ympäristökeskukselta avustuksen arkkitehtisuunnitteluun. Siltä istumalta soitettiin Joensuuhun arkkitehti Osmo Karttuselle, joka on erikoistunut vanhojen rakennusten entisöivään korjaamiseen. Kutsuimme arkkitehdin Kohtavaaraan. Hän tuli 9.12.2008 tutustumaan Haikolaan ja piti alustavia suunnitelmia toteuttamiskelpoisina. Alkajaisiksi hän kehotti purkamaan Haikolan pirtin

panelointia paikka paikoin sen selvittämiseksi, missä kunnossa hirret olivat. Haikolan silloinen isäntä Urho Piiparienen suostui työhön ja paljasti ikivanhat hyvin säilyneet hirret. Näin päästiin Haikolassa työn touhuun.

Hankkeen toinen osa oli metsäpuutarhan perustaminen. Suunnitelma tilattiin Joensuun eläkkeelle jääneeltä kaupunginpuutarhurilta Kai Ahmiolta. Tässä vaiheessa hankkeelle kutsuttiin projektipäällikkö, ja se lähti reippaasti etenemään. Ratkaisevaa oli, että Vaara-Karjalan Leader ry:n hallitus päätti 16.12.2009 puoltaa yhdistyksen hanke-rahahakemusta Haikolan pitotalolle ja metsäpuutarhalle. ELY-keskuksen ratkaiseva päätös saatiin 27.4.2010. Ykkösvaiheelle haettiin vielä jatkoa, jolle päätös tuli vuotta myöhemmin 28.4.2011.

Rinnan Leader-hankkeen kanssa yhdistys on kunnostanut aittarakennusta, siirtänyt vanhan riihen Haikolan pihaan, raivannut talon ympäristöä ja aloittanut metsäpuutarhan perustamisen. Yhdistyksen jäsenten sekä muiden

ystävien lahjoitukset yhdessä uskomattoman uutterien talkoolaisten kanssa ovat tehneet tämän mahdolliseksi. Kaikesta tästä olemme sydämestämme kiitollisia.

Kiitollisuutta tunnemme myös suunnittelijoita, rahoittajia sekä osaavia sähkö- ja kirvesmiehiä kohtaan. Yhteistyö on toiminut erinomaisesti.

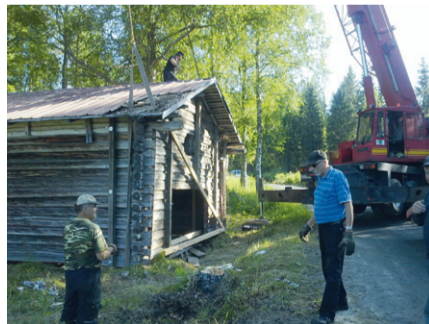
Kolmen vuoden urakka on ollut vaativa ja taloudellisesti tiukka. Nyt tuntuu hyvältä olla tässä vaiheessa. Edessä odottavat kuitenkin uudet hankkeet: pitotalolle tarvitaan kannattavaa ja kiinnostavaa toimintaa, mikä edellyttää luovaa ajattelua, tehokasta markkinointia ja hyvää palvelua Haikolassa.

Kolmen rankan vuoden jälkeen toivotamme kaikki tervetulleiksi Haikolaan!

TUULA KOIVISTO
projektipäällikkö

KYLLIKKI TIENSUU
yhdistyksen sihteeri

Paljon on tapahtunut

Tämän Immanuel-joulu draaman kortin välityksellä Pirtin Viesti toivottaa kaikille lukijoilleen:

Rauhallista ja siunattua joulujuhlaa!

"Valo ei enää vähene, ei enää, sillä Kristus on syntynyt maailmaan"
Tervetuloa Nurmeksien kirkkopuistoon jälleen 23.12.2011 klo 18.
Immanuel esitetään silloin 23. kerran.

TAPASIMME KIELO JÄNÖSEN

Viisitoista pula-ajan kakkua kelpasi

Kielo Jänönen, toveriliittolainen vuosimallia 1943–1944, työskenteli opistolla myös pitkään siivoojana. Nyt hän viettää hyvin ansaittuja eläkepäiviään somassa kodissa Nurmeksien Kirkokadulla.

Kielo syntyi 10.7.1925 Viipurissa, mutta jäi jo kolme ja puolivuotiaana orvoksi. Hänellä oli kaksi vanhempaa sisarta. Nurmekseen 5-vuotias Kielo päätyi, koska hänen äitinsä oli aikaisemmin ollut siellä meijerikkönä. Koti löytyi Lipinlahden Honkalasta Anna Honkasen hoivissa.

Opistoon

Karbidilamput tulivat heti sodan jälkeen opistoa käyneille tutuiksi, niin Kielollekin, joka muistaa, miten vaihalloista niitä oli pumpata palamaan. Vielä edellisellä työvuonna opiston työt olivat asuneet Kannokkolassa. Kielon aikaan käytössä olivat jo Haikolan aitat, Kielo tosin kävi opistoa kotoaan, koska se oli samalla kylällä. Sähkö saatiin Honkalaan vuonna 1948, ehkä opistollekin samoihin aikoihin.

"Jos Valkosen Helvi ei olisi ollut niin tarmokas, ei opistoa olisi saatu sodan aikaan toimimaan – kaikki oli hänen niskassaan. Ihme, että hän pystyi selviämään!" Johtaja Toivo Salomaa-

han joutui olemaan rintamalla.

Kielo muistaa juhlien ja seurojen pidon, millä hankittiin varoja opistotyöhön. Helvi puhui, laulettiin yhdessä, opiston kuoro esiintyi ja joka juhlassa Kielo, jolla yhä on tallella kaunis laulunäänensä, esitti yksinlaulua. "Aina joku killinki saatiin kokoon, ja Helvi pääsi eteenpäin laskuloista. Helvillä taisi aina olla päällä samat vaatteet – käytti varmaan palkkansakin opiston hyväksi!"

Helsingissä saakka käytiin opistojuhlia pitämässä. Kielo oli mukana vuoden 1946 reissulla. Evankeliumiyhdistyksen Luther-kirkossa saatiin jumalanpalveluskolehti. Kuoro esiintyi, Helvi puhui ja Kielo lauloi yksin.

"Suksella mentiin Pielisen yli Paalasmaahankin pitämään opistojuhlia. Herrasen tuvan lattialla nukuttiin – Helvi ehkä kammarissa – ja tulopäivänä oli ensimmäinen, lähtöpäivänä koululla aamuhartaus. Myös pyörillä kuljettiin lähipaikoissa, Saramolla, Valtimolla. Sillä tavalla rahaa kerättiin. Kaikki oli vaatimatonta."

Häät Haikolassa 1948

Suistamolta kotoisin ollut Kauko Jänönen työskenteli sodan jälkeen VAPO:n "kymppinä" Nurmeksessa. Konttori oli Honkalassa. Siinä Kauko ja Kielo tapasivat ja päätyivät solmimaan avioliiton. Opiston johtaja Toivo Salomaa vihki heidät Haikolan pirtissä 22.8.1948. Siellä pidettiin myös hääjuhla.

Vihkijän puheen ja onnittelujen jälkeen Kielo esitti hengellisen laulun jonka kaikki neljä säkeistöä hän laulaa edelleen ulkomuistista:

Mun kuormani, Herra, sä tahdot sen kantaa, ei itseä uuvuttaa tarvitse mun.

Oi, että mä voisin sen huostaasi antaa ja kiittäen turvata armoosi sun.

Sun lapsenas'olla mä saan huoleton, oi, tee minut siksi, mun pyyntön' se on...

Haikolan uudet asukkaat

Elina ja Urho Piiparinen muuttivat keväällä Haikolasta Nurmeksien keskusta valmistuneeseen asuntoonsa. Niinpä Haikola sai kesällä uuden isäntä-emäntäpariskunnan. Pasi Leppälä ja Annastiina Laaninen Noak-poikansa kanssa asettuivat taloksi.

Marraskuussa Haikolan pirtissä vietettiin Noakin 1-vuotissynttäreitä, pirtti muuntuu vaivatta myös tällaisten juhlien pitoon.

Kuva: Harri Markkula

Pieksämäelle ja takaisin Nurmekseen

Häiden jälkeen nuoripari muutti seitsemäksi vuodeksi Pieksämäelle, missä toinen Kielon sisarista asui. "Marjat kerättiin lähtiessä Kohtavaaralta." Kauko Jänönen jatkoi VAPO:n hommissa. Pieksämäellä syntyivät perheen ensimmäiset viisi poikaa. Joka juhannus Kielo silti matkusti opiston kokolle esittämään yksinlaulua.

Vuonna 1944 leskeksi jäänyt ja jo ikääntynyt Honkalan Anna-täti toivoi, että Kielo perheineen palaisi Nurmekseen. Opistolta lähdössä ollut maatalousaineiden opettaja, kansanedustaja Aino Karjalainen myi 1955 Jänösille Karikon talonsa. Kauko perusti siihen oman sahayrityksen, joka aluksi toimi traktorivetoisesti asiakkaiden luona.

Seitsemän veljeksen sarja tuli täyteen, kun kaksi nuorinta poikaa syntyi Nurmekseen muuton jälkeen. Kaikki Kielon ja Kaukon seitsemän poikaa asuvat tälläkin hetkellä Nurmeksessa; heidän jälkipolvensa on hajaantunut ympäri Suomen.

Kielon esiintymiset opistojuhlilla eivät loppuneet. "Kaukolla oli auto, ja sillä kuljettiin lähiympäristössä, Jungunjoellakin. Ongelmana oli lähinnä se, kuka jäisi kotiin katsomaan lasten perään. Usein se oli Hilma-täti, opiston emäntä." Koko perhe vedettiin siten opistotouhuun mukaan – niin kuin moni muu perhe aikaisemmin ja myöhemmin. Kaukon terveys alkoi kuitenkin horjua, ja hänen elämänsä päättyi yllättäen talvisella kalamatkalalla Pielisen jäällä. Hän oli silloin vasta 54-vuotias. Pojista nuorin oli ehtinyt 18-vuotiaaksi.

Kielon työ ja esiintymiset opistolla jatkuivat. Monelle on hänen yksinlauluistaan erityisen puhuttelevana jäänyt mieleen "Oi, Isä meidän". Yhä Kielo liikkuu reippaana 86-vuotiaana ja on mukana muun muassa talkoilemassa Haikolan hyväksi.

Sukulaisia, setiä ja serkkuja tuli häihin pitkistäkin matkoista, ja heidän lisäksi saapui kyläläisiä runsain joukoin. "Ehkä vähän uteliaisuuttaankin: olisiko mitään tarjottavaa", Kielo muistelee. Pula-ajasta huolimatta hän oli kuitenkin onnistunut hankkimaan ainekset viiteentoista kakkuun, kolmeen pullarinkeliin ja niiden sisään aseteltuihin pikkuleipiin ja herrasväen leipiin. Kaikki aineet olivat kortilla, mutta VAPO:n paketeissa oli "Milk-maitoa", ja Kohtavaaralla "ravattiin vadelmien perässä". Voi oli tiukalla – mustasta pörssistäkin.

Kielo itse oli leiponut tarjottavat. Hän kävi 1946 Joensuussa talouskoulun: "ysin sain leipomisista". Hyvin tarjottavat kelpasivat, sillä kakuista jäi syömättä vain pari ja pullarinkilöistä puolikas. "Kahvia tuskin oli kaikille, varmaan korviketta. Itse join kahvia silloin ensimmäisen kerran. Kotona me Kaukon kanssa joimme teetä ja säästimme kahvi- ja sokerikortit Honkalan tädille."

Pastori Virpi Soveri kertoi Haikolan pirtissä teeseremoniasta, joka on Japanissa hyvin arvostettu taidemuoto. Siinä keskeistä on harmonia, esteettisyys ja toisen ihmisen kunnioitus.

Japanilainen teehetki Haikolassa

Vanhaan teeseremoniaan osallistujilla tulee olla nöyrä mieli ja puhdas sydän

Haikolan pirtissä järjestettiin loka-kuun lopussa japanilainen teehetki, jonka aikana "Pirtin pappi", pastori Virpi Soveri kertoi Japanissa taidemuodoksi kehittyneestä teeseremoniasta. Virpi Soveri työskenteli kaksikymmentäviisi vuotta lähetystyössä Japanissa, viimeksi Pohjois-Hokkaidolla. Nykyisin hän on eläkkeellä ja asuu Kuopiossa

Illan aikana nautittu vihreä tee tarjoiltiin Salla Kokkosen uniikeista keramiikka-astioista. Tilaisuus päättyi Riitta Tiensuun lausumiin hengellisiin runoihin.

Tee tuli Kiinasta

Tee tuli Japaniin 9. vuosisadalla Kiinasta. Ensimmäinen kirjallinen maininta teestä on vuodelta 815, jolloin erään munkin kerrottiin tarjoilleen teetä keisarille. Aluksi teetä käytettiin vain lääkkeenä. Vihreästä teestä tuli 12. vuosisadalla yhteiskunnassa johtavassa asemassa olevan samurai-luokan statussymboli. Samurait olivat alun perin eliittiritusväkeä, jotka vastasivat eurooppalaisia ritareita.

Tultaessa 1500-luvulle teestä oli jo muodostunut niin rikkaiden kuin köyhienkin suosima juoma. Teemestari Sen no Riky alkoi opettaa teetaidetta, ja nykyisinkin seremonia toteutetaan hänen oppiensä mukaan.

Vainojen museo

Japani oli 1800-luvulle saakka ulkomaailmalta suljettu yhteisö. Tyypillistä japanilaiselle uskonnollisuudelle on nykyisin, että he yhdistävät shintolaiset ja buddhalaiset seremoniat.

Soverin mukaan kristinuskon levityksen maahan aloitti 1500-luvulla katolinen jesuiitta. Siitä alkoivat myös parisataa vuotta kestäneet vainot. Kristinuskon sallittiin maassa vasta 1800-luvulla. Nykyisin japanilaisista on kristittyjä noin 0,7 prosenttia.

Virpi Soveri kertoi vierailustaan Japanin kristittyjen vainoista kertovassa museossa. Yksi kurioositeetti siellä oli teekuppi, jossa oli irtopohja. Irtopohjan alta löytyi risti piilossa. Tämä johtaa tulkintaan, että vainojen aikana kristityt nauttivat ehtoollista salaa naamioiden tilaisuudet teeseremonioiksi. Kristillinen symboli piilotettiin mahdollisten tarkastajien varalta irtopohjan alle.

Teeseremonia taidetta

Zen-buddhalaisuus on vaikuttanut keskeisesti japanilaiseen taiteeseen, niin myös teeseremoniaan. Virpi Soverin mukaan perinteinen teeseremonia chadô kestää kahdesta neljään tuntia. Siinä on keskeistä läheisyys, harmonia, kunnioitus toista ihmistä kohtaan sekä puhtaus ja mielenrauha. Tilaisuus etenee määrättyjen muotojen mukaisesti, joskin eri koulukuntien kesken on pieniä eroavaisuuksia.

Seremoniassa käytetyt välineet liisäävät omalta osaltaan harmoniaa. Tarvitaan teemalja, teerasia, bambusta valmistetut teevispilä ja kauha. Teemaljat ovat keramiikasta valmistettuja laakeita kippoja, joiden ympärillä on hyvä myös lämmitellä käsiä. Teevesi kuumennetaan hiilitulella valurautaisessa padassa.

Useimmin seremonioissa nautittu tee on hyvin hienoksi jauhettua vihreää teetä, matchaa. Matchan kasvatus poikkeaa muusta teen viljelyksestä siten, että huhtikuun alkupuolella viljelmät peitetään lähes kokonaan auringon valolta. Teelehtien lehtivihreän määrä moninkertaistuu, ja se saa tumman vihreän sävyn ja miedon makeahkon maun.

Virpi Soverin oma suosikki on genmaicha, jossa vihreän teen joukkoon on lisätty paahdettuja riisinjyviä.

Oppimisen polku

Teeseremonian toteuttaminen on henkisen oppimisen polku, joka on usein elämän pituinen. Japanissa on useita teekouluja, joissa diplomoin suorittaminen kestää useita vuosia.

Yhäkin esimerkiksi yläluokan tyttöjen kasvatukseen kuuluu kukkien asettelua ja teeseremonian opiskelua. Samaan aikaan on moniarvoisessa kulttuurissa kahvin kulutus lisääntynyt etenkin nuorten keskuudessa.

TEKSTI JA KUVAT MARJATTA TÖRHÖNEN

Kiitos

Kiitämme kaikkia kuluvana vuonna 2011 Haikolan pitotalo ja metsäpuutarha -hanketta eri tavoin tukeneita!

Meillä ovat tiedossa ainakin seuraavat metsäpuutarhaan taimia tailja rahaa lahjoittaneet sekä aitta- ja riihiprojektia tukeneet:

Ahonen Martta, Ahvonen Senja, Arasto Liisa, Degener Elina, Heikka Erkki, Heikura Tuomo, Heiskanen Tauno, Hyttinen Vieno, Hiltunen Lea, Hiltunen Marjaleena, Huotari Anja ja Veikko, Hurmerinta Ulla, Hynynen Veera ja Vilho, Jaaranen Raina, Jänhonen Werner, Juntunen Toivo, Kankkunen Lea, Karvonen Ritva, Kiiski Raija, Kivisaari Simo ja Sirkka-Liisa, Koli Eeva, Komulainen Terttu, Koponen Leila, Korhonen Erkki ja Eeva, Kortelainen Voitto, Koskinen Sirpa, Kuittinen Olavi, Kyllönen Eevi, Kärnä Anja, Laaninen Seppo ja Terttu, Lampinen Jari, Lanki Tellervo ja Antti, Lehtinen Marjatta, Martikainen Kirsti, Martikainen Rauha, Martola Nina, Meriläinen Eila ja Heimo, Miettinen Raija, Moilanen Eero, Mustakallio Hannu ja Leena, Mustonen Sinikka, Mutanen Erkki, Niskanen Irma, Nurmeksen ev.lut. seurakunta, Nyman Liisa, Olin Lea, Pajunen Erkki, Parviainen Mauno, Piirainen Lea, Piirainen Unto, Pirtanen Essu, Priha Päikki, Pörsti-Lackman Rhea, Raitavuo Aili, Ranninen Hilka, Reis Sinikka, Riihen siirtoon lahjoitus, Riihihuhta Rauni ja Olli, Rinne Pirjo ja Kalervo, Ruokolainen Inkeri, Ryyänänen-Hoffmann Laura, Saari Alma, Sallinen Terttu, Savolainen Orvokki, Sorsa Pentti ja Tuija, Tiittanen Anja, Tikka Eeva, Timonen Katri, Timonen Sakari, Tuntematon lahjoittaja, Turunen Matti, Tynkkynen Pirkko, Urjanheimo-Hiltunen Leena, Vanhatalo Niko ja Eila.

Kaikkien nimiä emme valitettavasti onnistuneet kaivamaan pankkitiedoista esiin. Jos huomaat nimesi puuttuvan, ole ystävällinen ja ilmoita siitä meille.

Kiitämme myös uskollisia talkoolaisia, joiden työn arvo vuoden 2011 Leader-tilityksessä on 5.500 euroa!

Suuri urakka oli Haikolan ulkomaalaus kartanonkeltaiseksi. Myös Leaderin rahoituksen ulkopuolella ollut metsäpuutarhan perustaminen istutuksineen on vaatinut runsaasti työtunteja. Talkoolaisien muonituskin on hoitunut talkoilla, kiitos

Elina Piiparisen, Irma Kuittisen ja Annastiina Laanisen. Muita talkoolaisia, joiden nimet ovat työpäiväkirjoissa: Alatalo Elina, Ankkuriniemi Raija, Halonen Varpu, Jännönen Kielo, Karjalainen Heino, Karvonen Ritva, Katainen Aatos, Kilpeläinen Pentti, Korhonen Lahja, Korhonen Lauri, Korhonen Petja, Kortelainen Ahti, Kuittinen Irma, Kukkonen Martti, Kähkönen Minna, Laaninen Annastiina, Lampinen Jari, Laurinen Hilka, Leppälä Pasi, Luomaranta Esko, Nevalainen Aira, Nevalainen Taneli, Niskanen Irma ja Niilo, Pasanen-Karhu Maija Liisa, Piiparinen Urho ja Elina, Riikonen Aini, Rinne Pirjo ja Kalervo, Rissanen Mirjam ja Esko, Romppanen Katja ja Tanja, Ruokolainen Paula, Rönkkö Marja-Liisa, Simola Päivi, Tiensuu Riitta ja Tapio, Tiensuu-Lanki Tellervo ja Lanki Antti, Turpeinen Paavo, Valtonen Anssi, Väisänen Seppo.

Myös muita tässä mainitsemattomia talkoolaisia on nähty Haikolan maisemissa. Kiitos kaikille arvokkaasta avusta!

Avoimien ovien päivä ja joulumyyjäiset

Haikolassa lauantaina 3.12.2011 klo 10–14. Leivonnaisia, käsitöitä, keramiikkaa, Mammastiinan tunnettuja joulukerkuja ym. Tervetuloa!

Matti Häkkisen himmelinäyttely

Haikolan pirtissä 2.12.2011 alkaen loppiaiseen 2012 saakka. (Varmista aukiolo puh. 013-430120) Himmelinäyttelyn avajaiset pe 2.12. klo 16.

Vedä jo jouluhenkä!

Kevyt adventtilounas ja joulurunotapahtuma sunnuntaina 18.12.2011. Lounasaika klo 12–13. Ylä-karjalan kansalaisopiston lausuntaryhmä ja Riitta Tiensuu esittävät joulurunoja klo 13.

Borssia ja blinejä

Suunnitteilla viimevuotiseen tapaan myös borssia ja blinejä helmikuussa sekä vappubrussi.

Toveripäivät 25.3.2012

Jumalanpalvelus kirkossa, ruokailu Haikolassa, klo 13 päiväjuhla ja kahvit, vuosikokous klo 15.

Vuosikokous

Nurmeksen evankelisen opiston ystävät ry:n vuosikokous Haikolan pirtissä Marian ilmestyspäivänä 25.3.2012 klo 15. Tervetuloa! Hallitus

Piha- ja metsäpuutarhatakkoot

14.–16.5.2012, istutetaan vielä lahjoitustaimia ja huolletaan ympäristöä talven jäljiltä.

Yrttikurssi 4.- 8.6.2012

Tuntimäärä selviää myöhemmin. Asiantuntijana SHJ, MPH Pirjo Rinne Kiteeltä. Kurssilla opiskellaan yleistä yrttitihoa ja tunnistamista luonnonvaraisista ja puutarhayrteistä, poiminta-

taa, käsittelyä, säilöntää ja ruuaksi laittoa. Halukkaat voivat suorittaa samalla yrtpoimijan kortin.

Perinteinen juhannusjuhla 22.6.

Alkaa Haikolassa klo 20, kahvitarjoilu ja makkaranpaistoa, kokko opiston rannassa klo 22, Hiljaisuuden messu Haikolan pirtissä klo 23.30. Lähetysjohtaja Seppo Rissanen on alustavasti lupautunut mukaan.

Akvarellimaalaus

”Alma Akatemia” kesällä 2012, opettajana kuvataiteilija Pasi Leppälä, tuntimäärä selviää myöhemmin. Retki ja työskentelyä myös Tulilassa

Karjalaisen kulttuurin kurssi

4.–6.7.2012 Teemat: Karjalaiset laulut ja Vanhan Suomen liittämisen 200-vuotismuisto sekä rautatie Nurmeksessa 101 vuotta.

ALUSTAVA OHJELMA:

Ke 4.7. klo 12.30–14 professori Reijo Pajamo: karjalaiset kansanlaulut, koululaulut, hengelliset laulut ja virret
klo 14 NNM:n kahvikonsertti
Esiintyjinä Anna Laakso, laulu, Goran Gribajcevic, viulu, Anna-Kreetta Gribajcevic, alttoviulu ja Lauri Angervo, sello, ohjelmassa kamarimusiikkia ja pirttiin sopivia laulelmiä
15.30–16.30 Reijo Pajamon luennot jatkuvat

17–18.30 Reijo Pajamo laulattaa karjalaisia lauluja Haikolan pirtissä
19.30 Nuoren Musiikin konsertti
To 5.7. Vanhasta Suomesta luennoivat dosentit Silvo Hietanen ja Kyllikki Tiensuu.

Pe 6.7. Rautatie Nurmeksessa 101 vuotta, pohjaluento Silvo Hietanen, vierailija VR:ltä.

Runopolku Kohtavaaralle, lausuntaa ja musiikkia. Nuoren Musiikin konsertti.

Sortavalan laulujuhlat

Kurssin jälkeen lähdetään matkalle Sortavalan laulujuhlille. Matkasuunnitelmaan kuuluu yöpyminen Laatokan

Valamossa (7.–8.7.) ja osallistuminen Sortavalan laulujuhlille 8.7.2012.

Keramiikkakurssi neljä-viisi päivää

Heinäkuussa (tarkentuu myöhemmin) jatkona kesän 2011 primitiivikeramiikkakurssille, jonka osallistujat ovat toivoneet jatkokurssia; koska kurssi edellyttää ulkotulien käyttämistä, Haikola on paikkana erittäin sopiva

Sienikurssi 31.8.- 4.9.2012 (pe-ti)

Kurssi käsittää yleistä tietoa sienistä, poimintaa, käsittelyä ja tunnustusta, säilöntää, ruuksilaittoa ja lopuksi sieninäyttelyä. Halukkaat voivat suorittaa samalla sienipoimijan kortin. Asiantuntijana Kalervo Rinne. Sieniseurojen tapaaminen Oulussa 7.-9.9.2012.

Valokuvauskurssi

Ajankohta tarkkenee, opettajana Bratislavasta valmistunut Maija Laurinen.

Yhdistyksen kotisivut on uusittu.

Graafinen suunnittelija Anu Vanas vastaa ulkoasusta ja hänen puolisonsa Jarmo Meriläinen teknisestä toteutuksesta. Valmisteilla ovat myös Haikolan talon esite, kirjepaperi ja käyntikortti.

Osoite on: www.haikolantalo.fi

Honkasaari on edelleen myynnissä!

Koska saarella on kaksi rakennuspaikkaa (molemmissa mökit, toinen tosin huonokuntoinen), se sopisi erinomaisesti esimerkiksi kahden sukupolven tai kahden sukulaisten tai ystäväperheen kesänviettopaikaksi.

Saaren pinta-ala runsas hehtaari. Sähköliittymä ja Lipinlahden vesiosuuskunnan vesiliittymä sisältyvät kauppaan.

Pirjo ja Kalervo Rinne Kiteeltä saapuivat suuren taimikuorman kanssa istutusköysiin syyskuussa. Heiltä saatiin muun muassa hyvät pilvikirsikan taimet.

PIRTIN VIESTI

NURMEKSEN EVANKELISEN OPISTON YSTÄVÄT RY:N JÄSENLEHTI

Tämän numeron toimittivat Tuula Koivisto ja Kyllikki Tiensuu. Tilausmaksu 10 eur Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa

Osoite: Opistontie 7, 75970 Kohtavaara Puh: 013-430 120, 045 138 1648

S-posti: haikola@haikolantalo.fi www.haikolantalo.fi

Tilit: Op Nurmes FI0252990120047872 POP Nurmes FI54 4786 5020 0029 20 Nordea Lieksa FI78 1103 5000 1619 61

Maksamalla alla luetuille tileille voit tilata Pirtin Viestin tai liittyä jäseneksemme! Muista mainita maksaja ja osoite, muuten emme voi lehtä toimittaa!

Maksut: Pirtin Viestin tilausmaksu 10 €, viitenumero 10016 Jäsenmaksu 15 €, pysyvä jäsenmaksu 150 €. Viitenumero 10029 ISSN 1797-741x

Ulkoasu: Pohjois-Karjalan Ilmoitusvalmistus Oy

Paino: PunaMusta Oy, Nurmes

Nurmeksen Nuori Musiikki jo neljäntoista kerran

Leirillä saa opetusta pianon, viulun, alttoviulun, sellon, huilun ja klarinetin soitossa. Opettajina: Mikael Helasvuo, huilu, Olli Leppäniemi, klarinetti, Hortense Cartier-Bresson, piano, Tuija Hakkila, piano, Anna Laakso, piano, Mikael Kempainen, kamari-pianisti, Jan Söderblom, viulu, Goran Gribajcevic, viulu (myös pieniä oppilaita), Nonna Knuutila, viulu (myös pieniä), Anna-Kreetta Gribajcevic, alttoviulu, Jan-Erik Gustafsson, sello, Lauri Angervo, sello, kontrabasisti vielä avoinna. Lisäksi järjestetään opettajien ja oppilaiden konsertteja.

Lisätietoja: www.nurmes.fi

NNM:n taiteellinen johtaja pianisti Tuija Hakkila tervehtii Pirtin Viestin lukijoita:

”Nurmeksen Nuoren Musiikin Kesäakatemia ja kamarimusiikkifestivaali toteutetaan jälleen 30.6.–8.7.2012. Kesäakatemiasa kotimaiset ja ulkomaiset taiteilijat antavat korkeatasoista soitin- ja kamarimusiikkiopetusta. Nurmekseen saapuu suuri joukko nuoria musiikinopiskelijoita – niin ammattitasoisia kuin harrastelijoitakin.

Monipuolinen konserttisarja yleisöluentoineen kuullaan viikon aikana Nurmeksen upeasti soivassa Hannikaisen salissa ja ortodoksisessa kirkossa. Myös Haikolassa järjestetään tunnelmallinen pirttikonsertti ja Runopolun pysäkeillä kuullaan nyt musiikkiakin.

Tarvitsemme kipeästi tapahtuma- viikolle nurmekselaisia talkoovoimia! Monimutkaisemmatkin järjestelyt saadaan sujumaan, jos taakka jakautuu pienempiin osiin. Konserttien onnistuminen riippuu usein sujuvasta organisaatiosta - kuljetukset, lipunmyynnit, nuottitelineet, valaistukset, muonitukset ja tervetulleeksi toivottamiset luovat sen hyvän ilmapiiirin, jonka vuoksi taiteilijat sitoutuvat palaamaan Nurmekseen ja saavat tunnelman hehkumaan! Ilmoittaudu mukaan talkooporukkaan, pienikin panos on tärkeä!”

Ilmoittautua voi numeroon 013-430 120. Tuija Hakkila on kevättalvella vielä tulossa nostattamaan musiikillista talkoohenkeä!